

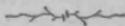
Letu v slovo.

Z Bogom, leto, z Bogom!
Kmalu odhitiš,
Žalosten spomin mi
Nase zapustiš.

Malo si veselja
Obrodilo mi
Malo, malo upov
Izpolnilo mi.

Z Bogom! zdaj ti kličem
Žalosten v slovo,
Bode li milejše
Leto mi novo?

Fr. Zdravko.

Zimski metuljčki . . .

Metuljčki beli
Hité veseli
Na zemljo . . .
„Oj, kje ste rože,
Da bi počili —
Da med bi popili
Iz sladkih čaš — ?“

„Ah, mrzlo je cvetje . . .
Življenje v naravi
Zatrli ste vi
S preobilnim naletom.“
„Zatrli? Ne, v sladki sen
Zazibali cvetice
Smo trudne . . .“

Metuljčki beli
Hité veseli . . .

Jos. Bekš.

Tatinski vrabec.

Vrabec med kokošmi
Zrnje je pobiral,
Nanj se je petelin
Pisano oziral.

Kara ga, a vrabec
Uka ne posluša,
Dokler vse ne izgine,
Slastno jed pokuša.

Zdaj petelin reče:
„Kdo pa tebe prosi,
Da pobiraj zrnje,
Ki le nam se trosi.“

Kavsne ga petelin,
Da na tla je padel
In je s smrtjo plačal,
Kar je putam ukraDEL.

Mrtvega vrabiča
Puta gleda milo
In mu slednjič reče:
„Prav se ti je zgodilo.“

T. Gorski.

